

G [REDACTED], dnia 26.09.2016 r.

Sygn. akt D – 27/16

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w G [REDACTED]**

w składzie

Przewodniczący : Joanna Gibas - Kobierecka

Członkowie : Bożena Micewicz

Grażyna Gliniewicz

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 września 2016 r. w G [REDACTED] sprawy z odwołania B [REDACTED] W [REDACTED] - [REDACTED] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 30 czerwca 2016 r. o odmowie wszczęcia dochodzenia, w sprawie skargi na aplikanta radcowskiego S [REDACTED] S [REDACTED], na podstawie art. 437 § 1 kpk, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t. j. Dz.U. 2016 poz. 233 ze zm.)

postanawia

1/ utrzymać w mocy postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o odmowie wszczęcia dochodzenia,

2/ kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w G [REDACTED], uznając je za uiszczone.

Przewodniczący składu

[REDACTED]

Członkowie składu

[REDACTED]

[REDACTED]

UZASADNIENIE

Pismem bez daty otrzymanym przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w dniu 29 marca 2015 roku B. W. złożyła skargę na aplikanta radcowskiego S. S. W piśmie pokrzywdzona podniosła, iż S. S. w pismach procesowych znieważył ją. B. W. stwierdziła iż w piśmie procesowym z dnia 8 grudnia 2015 roku aplikant radcowski na pierwszej i drugiej jego stronie wniósł o ustalenie pobytu dzieci powódki u pozwanego raz na trzy tygodnie a następnie na szóstej stronie twierdzi, iż strony nie posiadają wspólnych dzieci.

S. S. działający z upoważnienia radcy prawnego D. C. reprezentującego męża skarżącej jej zdaniem naruszył granicę wolności słowa.

W szczególności aplikant radcowski zaprzeczył oczywistym faktom agresji męża skarżącej potwierdzonym niebieską kartą. Podnosił nieprawdziwe okoliczności.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w G. Iwona Haniewicz w oparciu o załączony materiał dowodowy, po przeanalizowaniu akt sądowych nie znalazła podstaw dla uznania, iż aplikant radcowski S. S. naruszył jakikolwiek przepis prawa w tym w szczególności Kodeks Etyki Radcy prawnego czy też ustawę o radcach prawnych.

Zastępca rzecznika podkreśliła w uzasadnieniu, iż aplikant radcowski jako pełnomocnik strony w procesie sądowym występuje w interesie i w imieniu strony którą reprezentuje.

Bezspornie aplikant radcowski reprezentował z upoważnienia radcy prawnego D. C. stronę przeciwną do skarżącej w procesie o rozwód.

W zakresie swoich obowiązków wynikających z ustawy o radcach prawnych i Kodeksu Etyk był zobowiązany do takiego prowadzenia sprawy, aby skutecznie i rzetelnie doprowadzić do korzystnego dla mocodawcy rozstrzygnięcia.

W związku z powyższym Zastępca Rzecznika uznała, iż brak jest podstaw do wszczęcia dochodzenia o czyny zawierające znamiona przewinień dyscyplinarnych określonych w przepisach art.64.ust1, pkt 1.2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (tekst jednolity Dz.U. 2015 .0.507), a zatem na podstawie art. 17 § 1 pkt2, art. 305 §1 kpk w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych odmówiła wszczęcia dochodzenia w niniejszej sprawie. (Zastępca Rzecznika w treści postanowienie przywołała niewłaściwą podstawę prawną wydanego postanowienia)

Od powyższego postanowienia skarżąca wniosła odwołanie w dniu 25 lipca 2016 roku, w którym zarzuciła Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP, iż jego orzeczenie nie jest prawidłowe gdyż jej zdaniem w prawie polskim nie ma przepisu pozwalającego obrażanie drugiej strony danego procesu, nawet gdy korzysta z szerszej wolności słowa. Skarżąca nadto dodała, iż aplikant radcowski uraził ją sugerowaniem, iż zachowuje się niemoralnie we własnym domu. Skarżąca podniosła ponadto, iż aplikant radcowski winien był zachować należyta staranność i dokonać sprawdzenia otrzymywanych od mocodawcy informacji.

Skarżąca stwierdziła ponadto, iż żadna wolność słowa nie pozwala „nawet obywatelom, którym wolno nieco więcej w tej kwestii obrażać ludzi „

Mając na uwadze wyżej przedstawiony stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy nie zasługuje na uwzględnienie.

W szczególności nie znajdują oparcia w treści materiału dowodowego zebranego w sprawie, wobec czego należało utrzymać w mocy Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w G. o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Na wstępie podzielić należy pogląd wyrażony przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego w

uzasadnieniu postanowienia o odmowie wszczęcia dochodzenia , zgodnie z którym w opisanym stanie faktycznym brak jest jakichkolwiek przesłanek dla uznania, iż aplikant radcowski S [REDACTED] S [REDACTED] naruszył jakiegokolwiek przepisy prawa w tym w szczególności Kodeks Etyki Radcy Prawnego .

Słusznie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego stwierdziła, iż aplikant radcowski S [REDACTED] S [REDACTED] reprezentując swojego mocodawcę i jego interesy nie przekroczył zasad wynikających z prawidłowego prowadzenia procesu .Argumenty przedstawiane podczas prowadzenia postępowania o rozwód zarówno podczas rozpraw jak i w drodze wymiany pism procesowych służyły tylko rozstrzygnięciu postępowania na korzyść mandanta radcy prawnego D [REDACTED] C [REDACTED] z upoważnienia którego działał aplikant radcowski S [REDACTED] S [REDACTED] .

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wszystkie użyte i przedstawione przez aplikanta argumenty podlegały weryfikacji w trakcie procesu o rozwód przez Sąd Okręgowy , który rozpoznawał przedmiotową sprawę .

Trudno zatem w przedmiotowej sprawie dopatrzeć się przekroczenia wolności słowa o której pisze w odwołaniu skarżąca .

Tym samym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny po wnikliwej analizie wszystkich dokumentów zgromadzonych w sprawie uznał, iż Postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego w G [REDACTED] nie narusza przepisów praw i w pełni podzielił przesłanki dla których Zastępca Rzecznika odmówił wszczęcia dochodzenia w sprawie

Orzeczenie jest ostateczne i nie przysługuje od niego środek zaskarżenia .

Członkowie

Przewodniczący

Joanna Gibas-Kobierecka

Grażyna Gliniewicz

Bożena Micewicz